ΑΠΟΔΗΜΟΥΝ ΟΙ ΜΕΤΑΣΤΑΝΤΕΣ

Οι χαρακτήρες του έργου είναι πρόσφυγες/μετανάστες με διαφορετικό χρόνο αφομοίωσης ο καθένας στην Ελλάδα, άρα η **προφορά** του καθενός διαφοροποιείται ανάλογα με το χρόνο παραμονής του, την εκπαίδευση του, και τη χώρα καταγωγής του.

ΣΚΗΝΗ 1

Αύγουστος 1999

Ένα δημόσιο αναψυκτήριο στους σταθμούς των τρένων στην Θεσσαλονίκη. Η ώρα λίγο μετά τις 7 το απόγευμα. Η Αννίτα σφουγγαρίζει το λασπωμένο διάδρομο. Από την τουαλέτα βγαίνει ένας κουστουμαρισμένος αντρας.

Κυριάκος : Ενοχλώ;

Ανίτα : Όκι. Καταρίσω λίγο και μετά κάτσω. Τα κάτσει κάνεις παρέα;

Ο Κυριάκος βγάζει ένα χαρτονόμισμα και το ακουμπάει σε ένα πιατάκι.

Κυριάκος : Αφήνουν τίποτα;

Αννίτα: Αφήνουν, πολύ ντίσκολι ντουλειά, ξέρουν. Και πιο πολύ γκυναίκες.

Κυριάκος : Οι γυναίκες, ε;

Βγάζει από τη τσέπη τη βέρα του.

Αννίτα: Καρντάσιιι! Πόσα χρόνια είστε μαζί;

Κυριάκος : 12

Αννίτα: Ντώντεκα;

Κυριάκος : Σε φαίνονται πολλά;

Αννίτα : Γκιατί ντε φοράς βέρα σου;

Κυριάκος : Πωω ούτε στο σπίτι να σε είχα. *Γελάνε*. Γιατί; Ξες τι κάνει ο άντρας σου εσύ;

Ανίτα: Άντρας μου είναι… Καλά είναι, Μπατούμ!

Κυριάκος: Μυρίζω; Δεν μπορώ να καταλάβω. Εδώ μέσα κιόλας που να καταλάβω. Να σε πω καθαριζεις, αλλά σαν καμένο λάδι μυρίζει! Ποιος ξέρει τι τρώνε, τι χέζουνε… Βάλε σε παρακαλώ και άλλο από αυτό το ροζ, μην το τσιγκουνεύεσαι! Μυρίζω;

Αννίτα :Μυρίζεις ωραία. Τέλεις κρασνάγια μόσκα;

Κυριάκος : (γελάει) Κρασνάγια Μόσκα; Προσφορά του καταστήματος; Μην σου το σπαταλήσω δεν θα θελα… Και μετά πως θα τη βρεις στα μαγαζιά!

Προσφέρει τα χέρια του.

Αννίτα: Τελείωσα. Θα κάνω τσιγάρο. Να σου πω κύριος Κυριάκος.

Κυριάκος : Παρακαλώ, Αννίτα μου.

Ανίτα : Γκιατί ντε πας κάπου αλλού , αφήνεις; *Παύση.* Λέω γκιατί έρκεσαι ντίνεις φάκελο εμένα;

Κυριάκος : Τα πράγματα έχουν φτιαχτεί για συγκεκριμένες λειτουργίες, σωστά;

Ανίτα : Άλλο λόγια…

Κυριάκος : Λέω οι άνθρωποι γιατί τους αρέσει να το κάνουν στα αυτοκίνητα; Μπαίνεις σε ένα αυτοκίνητο. Γιατί μπαίνεις; θες να πας κάπου; Δεν μπαίνεις για να γαμήσεις;

Ανίτα : Μπαίνεις για να ρτεις από Μπατούμ!

Κυριάκος : Ναι, για να πας ένα ταξίδι ας πούμε. Ξες όμως τι γίνεται στα αυτοκίνητα; Όλος ο ερωτισμός των Ελλήνων είναι εγκλωβισμένος σε 4 τροχούς, είναι απλωμένος σε δασάκια, πάρκινγκ και μάντρες.

Ανίτα : Αααα Κυριάκος αρέσει εσένα κάνεις φίκο φίκο αυτοκίνητος;

Κυριάκος : Έχω και γω το λόγο μου. *Της αφήνει ένα φάκελο.* Αυτά είναι τα σημερινά. *Βγάζει ένα 5χιλιαρο και της το δίνει.* Και αυτό για να μην μου ξαναπάρεις συνέντευξη.

Αννίτα : Μάλιστα κύριος Κυριάκος.

Μπαίνει η Χρύσα, μια κοπέλα γύρω στα 35.

Αννίτα : Όκι από ντω… Τα πέσεις γκλυστρα… Τα πέσεις, τα πέσεις…

Η Χρύσα σαβουριάζεται στο πάτωμα. Ο Κυριάκος πάει να την βοηθήσει να ανέβει.

Κυριάκος : Είστε καλά;

Αννίτα : Σε είπα τη καλή μου!

Χρύσα : Έπρεπε να βάζατε ένα προστατευτικό, τουλάχιστον!

Κυριάκος : Καλά σε λέει… *Στη Χρύσα.* Θα πάρετε κάτι; Κυριάκος, χάρηκα!

Χρύσα : Λερώθηκα, γαμώτο. Το μπάνιο που είναι;

Αννίτα : Μέσα! Σουλέλι.

Η Χρύσα πηγαίνει στην τουαλέτα. Ο Κυριάκος της δείχνει το πάτωμα. Η Αννίτα πάει να δει αν γλυστράει.

Χρύσα : (βγαίνοντας) Τηγανίλα μυρίζει εδώ!

Κυριάκος : Και γω αυτό της είπα. Μου επιτρέπεις;

Χρύσα : Συγγνώμη, δεν συστήθηκα. Χρυσάνθη, βασικά Χρύσα.

Κυριάκος : Χάρηκα, ναι… Που λες αυτό της είπα, μυρίζει πολύ εδώ μέσα ρε γαμώτο. Αννίτα τώρα δε μιλάς;

Αννίτα : Τα πάρεις ;

Κυριάκος : Αν θες κάτι σου λέει…

Χρύσα : Αααα… Μόνο ελληνικούς κάνετε;

Αννίτα : Κι Νες Καφέ!

Χρύσα : Άστο καλύτερα έναν ελληνικό!

Κυριάκος : Τον καλύτερο καφέ στο σταθμό κάνει η Αννίτα!

Χρύσα: Γιατί έχει και άλλο καφέ εδώ;

Κυριάκος : Για αυτό σε λέω! *Γελάνε. Η Αννίτα ξεκινάει να κάνει τον καφέ.* Που πας;

Χρύσα : Σίνδο.

Κυριάκος : Και πας με το τρένο ως τη Σίνδο;

Χρύσα : Δεν έχω μέσο.

Κυριάκος : Και γω τι κάνω εδώ; Θα σε πάω εγώ.

Αννίτα : Σίντνος μακριουλίτσι είναι…

Κυριάκος : Λοιπόν, τι λές; Θες να σε πάω, να μην παιδεύεσαι; Τι; πρόλαβες και έβγαλες εισιτήριο, ε;

Χρύσα: Όχι τώρα θα πήγαινα.

Κυριάκος : Είδες; Τυχερή..

Χρύσα: Δε συνηθίζω να πηγαίνω κάπου με αγνώστους, ίσως κάποια άλλη φορά, που θα σε ξέρω λίγο παραπάνω.

Αννίτα : Που τα πας;

Κυριάκος : Σίνδο πηγαίνει.

Αννίτα : Σίντνο; πάει αυτό έφυγκε, τώρα σε ντύο ώρες.

Χρύσα: Αλήθεια; Όχι ρε γαμώτο. Πώς την έπαθα έτσι! Γιατί τόσο αραιά δρομολόγια;

Αννίτα : Έτσι είναι εντώ, ντεν είναι μπατούμ.

Χρύσα : Θα με πας; Συγγνώμη για το λέω- ξελέω αλλά τώρα τη χρειάζομαι τη βοήθεια σου.

Κυριάκος : Ναι καλέ ούτε να το συζητάς, πάω να φέρω το αμάξι και έρχομαι. *Κάνει να φύγει.Κάνει νόημα στην Αννίτα.* Αννίτα ξες εσύ…*Φεύγει.*

Χρύσα : Είσαι και αυτόπτης μάρτυρας.

Αννίτα : Ε; Τι με είπες; Όλα καταρά είναι εντώ!

Χρύσα : Αν πάθω κάτι ξες ποιος θα ευθύνεται. Αννίτα;

Αννίτα : Αννίτα ναι. *Της σερβίρει τον καφέ.*

Χρύσα : Τι οφείλω;

Αννίτα: Τίποτα. Κύριος Κυριάκος πλερώνει.

Χρύσα : Όχι δεν κατάλαβες, θέλω να πληρώσω.

Αννίτα : Αν κύριος Κυριάκος μάτει εσύ πλέρωσες, μου φέρει γκαζάκι κέφαλος! *Παύση αμηχανίας.* Παντρεμένος είναι, μη φομπάσαι, ντεν κάνει κακό, ούτε μύγκα πειράζει..

Χρύσα : Πόσο καιρό τον ξέρεις;

Αννίτα: Ένα κρόνο κοντά, τώρα άρκισε γκιος μου ντουλεύει για Κυριάκος.

Χρύσα : Έχεις γιο; τόσο μεγάλο;

Αννίτα : Ένα γκιο : μπατούμι γκεννήτηκε, εντώ μεγκάλωσε. Έγκινε καρντάσι.

Χρύσα : Άρα να φοβάμαι;

Αννίτα : Όσο φομπάσαι Αννίτα!

Χρύσα : *πίνει μια γουλιά.* Ωραίος καφές.

Αννίτα : Τούρκα!

Μπαίνει ένας Άστεγος.

Αννίτα : Φύγκε. Ντεν έκουμε ακόρι μου, τίποτα.

Άστεγος: Έχεις κανα ψιλό; Να πάρω ένα σουβλάκι; Έχω δυο μέρες άφαγος. Ό,τι μπορείς!

Αννίτα: Τα πάρεις χασίσι; χασίς;

Άστεγος: Όχι θεία, αλήθεια σου λέω. Δώσε κάτι να πάω στο καλό.

Χρύσα : Φύγε σου λέει η γυναίκα, τι δεν καταλαβαίνεις;

Άστεγος : Πεινάω, αλήθεια, Αννίτα…

Αννίτα : Ντεν σου πα μη ξανάρτεις μαγκάζι;

Χρύσα : Τον ξες;

Αννίτα : *Στη Χρύσα.* Τον ξέρω. *Στο Άστεγο.* Φύγκε έρκεται κύριος Κυριάκος.

Χρύσα : Κάντου ένα τοστ με κασέρι - ζαμπόν θα του το πληρώσω εγώ.

Η Αννίτα ξεκινάει το φτιάχνει το τοστ. Η Χρύσα βγάζει το κινητό της.

Χρύσα : Ρε συ Αννίτα πόσην ώρα είναι από δω η Σίνδος; Φοβάμαι μην αργήσω.

Αννίτα : Με τι καρβουνιάρα 15 λέπτι, τώρα με αυτοκίνητος…

Χρύσα : Κάπου τόσο θα είναι και με το αμάξι. *Στον Άστεγο.* Θες ένα τσιγάρο; Πάρε μην ντρέπεσαι.

Ο Αστεγος το παίρνει.

Αστεγος : Ευχαριστώ πολύ!

Μπαίνει ο Κυριάκος.

Κυριάκος : Είμαι έξω με αλάρμ… Τι κάνεις ρε πρεζάκι; Δεν παίρνεις από λόγια ρε;

Ο Κυριάκος πάει κατά πάνω του τον αρπάζει και αρχίζει να το βαράει του σβήνει το τσιγάρο.

Άστεγος : Όχι, τι κάνεις ρε μαλάκα;

Κυριάκος : Οικογένεια δεν έχεις να σε μαζέψει;

Χρύσα : Σταματήστε! Δεν μας έκανε κάτι.

Αννίτα : Κυριάκος.. Είναι παιντί.!

Κυριάκος : Πήγες να την πέσεις στην κοπέλα ρε;

Άστεγος: Όχι, Αννίτα…

Κυριάκος : Θα καλέσω τους μπάτσους να σε μαζέψουν…

Η Αννίτα πάει να τους χωρίσει.

Αννίτα : Όκι φασαρίες στο ντουλειά μου, γκάιγκε; Φύγετε απντω σας περιμένουν και ντουλειές σπίτια σας!

Κυριάκος : Θα πάει να βαρέσει τη δόση του. Κακό του κάνεις. Άμα τον νοιάζεσαι τόσο πάρτον σπίτι σου!

Αννίτα: Τα τον πάρω! Ορίστε και μην ξαναπατήσετε πόντι σου εντώ, εσύ! Φύγετε περιμένουν και παιντιά σπίτια σας. Ντρόμο.

Ο Κυριάκος φεύγει με τη Χρύσα. Η Χρύσα μέσα στην αναστάτωση της ξεχνάει το κινητό της. Η Αννίτα δίνει το τοστ στον Άστεγο.

Αννίτα : (του δίνει τα χρήματα από το πιατάκι) : Στο καλό! Πάρτα!

Άστεγος: Αυτά είναι πολλά!

Αννίτα: Μη μιλάς ! Μπρες ντουλειά, μόνο. Κωρίς ντουλειά πάλι σκατά καταλήγεις.

Άστεγος: Γιατί , εσύ που είσαι;

Αννίτα: Εγώ βλέπω, μυρίζω αλλά ντεν είμαι μέσα.

Ο Άστεγος παίρνει τα χρήματα.

Άστεγος: Συγγνώμη. Δεν πρόσεξα… Ότι εσύ…

Αννίτα: Τέλεις κάνουμε , έρωτα;

ΣΚΗΝΗ 2

Η Αννίτα βλέπει τηλεόραση: εικόνες από τον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία.

Μπαίνει ένας τύπος με σπορ λουκ και καλυμμένα χαρακτηριστικά και πηγαίνει να παραγγείλει.

Νταβίτ: Έλεγχος!

Αννίτα: Παρακαλώ; Α!

Νταβίτ: Δεν με περίμενες Μο! *Γελάει*

Αννίτα : Αγκόρι μου. *Πιάνει και τον Αγκαλιάζει.* Με τρόμαξες Νταβίτ μου, το αγκόρι μου. Τες τοστ;

Νταβίτ: Ρόγκορα χαρ;

Αννίτα: Που βρήκες; Ρούκα; Τι ρούκα είναι αυτα; Ρα γκιρς;

Νταβίτ: Ο Γιούρι με τα έδωσε. Του φτιαξα το μηχανάκι και με τα έκανε δώρο. Ες Μίντα. Θα βγούμε σήμερα Μο.

Αννίτα: Μην με λες Μο! Μάνα σου είμαι. Τι να πω. Τι ώρα γυρίσεις; Παίρνα από ντω, μην…

Νταβίτ: Άντε δώσε μου κανά ψιλό… νταμέχμαρο

Αννίτα : Προχτές σου ντωσα!

Νταβίτ: Είχα έξοδο.

Της δείχνει τη βιντεοκάμερα που βγάζει από τη τσάντα του.

Αννίτα: Τι έκανες; Ρα γκιρς;

Νταβίτ: Με αυτό είναι που γυρίζονται ταινίες και σίριαλ, δεν το κατάλαβες; Μ' αρέσει έχεις ανοιχτή και την τηλεόραση! Τι είναι ρε μάνα αυτό; Δε βλέπεις; Έλα ρε μάνα… Πάρτο! Εύκολο είναι, ένα κουμπί πατάς, τόσα κάνεις κάθε μέρα!

Αννίτα : Μάρτλα μίγκε τσετμβίς;

Νταβίτ : Εγκλήματα;

Αννίτα : Ρα;

Νταβίτ: Λέω εγκλήματα βλέπεις τελεβιζόρι;

Αννίτα : Ειντήσεις, αλητινά εγκλήματα.

Ο Νταβίτ αλλάζει κανάλι στην τηλεόραση.

Νταβίτ : Μάνα, φύγαμε από κνέκανα για να βλέπεις πάλι πόλεμο; Τι σου χω πει;

Αννίτα : Ντω ντεν είναι ντομ, γω αφεντικός

Νταβίτ : Για μένα κάντο…

Η Αννίτα τον φιλάει. Ο Νταβίτ ανοίγει την ταμειακή να πάρει χρήματα. Η Αννίτα χαμογελάει πονηρά.

Αννίτα : Αγόρι μου.. Πώς πάει με Κυριάκος;

Νταβίτ : Ήρθε από δω Κυριάκος;

Αννίτα : Όχι.

Νταβίτ : Αρ μεντερεσεπς εν;

Αννίτα : Πήρες λεφτάς; Ντε Πληρώνει;

Νταβίτ : Άστο.

Αννίτα : Βερ βιγκέμπ.

Νταβίτ : Μάνα θα φύγω δεν μπορώ, τσαβάλ, ντέντα

Αννίτα : Που τα πάς;

Νταβίτ : Θα φύγω Γκερμάνια.

Αννίτα: Η Γκιότα σου πε αυτα; Αυτή ντεν μαθαίνει γκερμάνουλι; Εντώ είναι ζωή σου!

Νταβίτ: Με τη Γιώτα χωρίσαμε… θα μου δώσεις τώρα τα λεφτα;

Αννίτα: Όκι τώρα. Ο πατέρας σου ξέρει αυτά που κάνεις; Ντεν το λέω για μένα… Να πας παιντί μου. Εγκώ τα πέρασα αυτά γιατί ηρτάμε Έλληνα, Γκερμάνια άλλο κόσμος. Παιντί μου είσαι, γίνεται εγκώ μη τέλω καλό σου; Νταβίτ τεν ξες κλώσσα! Τα ντουλεύεις στα Καρφούρ;

Ντάβιτ: Λιντλ έχει η Γκερμάνια!

Αννίτα: Τα ντούλευεις Λιντλ; Εντώ έκεις εμένα, φαγητό, νερό ζεστό, σπίτι, ντομ. Έκεις ντουλειά σου…

Νταβίτ: Τον Κυριάκο; Γιατί έρχεται εδώ; Τι με κοιτάς; Το ξέρω! Δευτέρες Τετάρτες Παρασκευές και σου δίνει φακέλους. Πόσα σου δίνει;

Αννίτα : Νταβίτ… Αγκόρι μου..

Νταβίτ : Δεν μαλώνω..

Αννίτα : Ντεν παίρνω τίποτα. Αραπέρι.

Νταβίτ : Σιμάρτλε;

Η Αννίτα κάνει νόημα με το κεφάλι της.

Νταβίτ : Γιατί το κάνεις; Τον αφήνεις να κάνει ό,τι θέλει, χωρίς λεφτά; Μάνα δεν είναι Γεωργία, δεν είναι Σοβιέτ. Δε βλέπεις; Άνοιξε μάτια σου. Αυτός ντρέπεται που με έχει στο τρέξιμο νομίζεις; Με έχει αδειάσει από τότε που έπιασα δουλειά. Θέλω να… να μη… βλέπω τα λεφτά που μου δίνει, τι έλεγα;

Αννίτα : Άσε αρ ιλαπαράκο

Νταβίτ : Μαλάκες είναι μάνα δεν το ξες; Μαλάκες είναι… μαλακισμένα σου φέρονται.

Αννίτα : Αμα ντεις τα κέρια καταλάβεις, ντούλεψες νομίζεις; κοίτα κέρια σου, κοίτα ντικά μου… Γκερμάνια μαλάκες ντεν τα κει;…

Νταβίτ : Όχι.

(μαλώνουν στα γεωργιανά)

Αννίτα : Σεν αμ μεντζαφτάν γκάικλαρτε / από τότε που έμπλεξες με αυτήν την πουτάνα

Νταβίτ : Τσβέτς Γκναχέτ / είδαμε και εσένα

Αννίτα : Άγκχε κάμερα / πάρε την κάμερα

Νταβίτ : Με σέντσε μετς βσουλόμπ / βγάζω πιο πολλά από σένα

Αννίτα : Κιριάκοσις μερ/ Από τον Κυριάκο

Νταβίτ : Σκβα βινμε νταακένε ντα αράς ες στρινκόνι / Βάλε κανάν άλλον όχι αυτόν το σπάγκο

Αννίτα : Σιρκβίλι / Ντροπή

Νταβίτ : Μάνγκαγκαπούτβα / Σε έχει κάνει τσατσά

κάνει να φύγει. Μπαίνει η Ζάνα και τους διακόπτει τον καβγά.

Ζάνα: Γεια!

Νταβίτ: *Στη Ζάνα* Δεν κάνετε διακοπές εσείς; *Στην Αννίτα* Φύλαξε την! Του σεειτζλέμπα..

Αννίτα : Καλά, καλά…

Νταβίτ: Α, ρε μάνα, μικβαρχάρ! *Τη φιλάει*

Αννίτα : Μετς! Γκαμαρτζόμπα! Να προσέκεις

Ο Νταβίτ φεύγει. Η Αννίτα ανοίγει και περιεργάζεται την κάμερα.

Ζάνα : Γιατί έφυγε έτσι αυτός; Έβαλε βενζίνη στο κωλί του;

Αννίτα : Τον είντες; Κάτι έκει το παιντί.. Ντεν είναι… Κάτι έχει…

Ζάνα : Ξέχασες τη δικά σου;

Αννίτα : Ντούλευα 15χρονών στο κωράφι..

Ζάνα : Τσιγάρο: εκεί που είμαι δεν είναι τόσο ωραίο όσο εδώ

Βγάζει ένα πακέτο.

Αννίτα : Μαρλμπορό; Τα απολλόνια τι έγιναν;

Ζάνα: Μου τελείωσαν. Και δε βγαίνουν τώρα Αλβανία. Ούτε και τα Μπουράτι.

Αννίτα : Και δεν πρόλαβες…

Ζάνα : Ναι είχα πει θα σι φέρω, αλλά ο ξάδερφος είπε δε βρίσκει άλλα. Έπιανα και καλούς πελάτες με αυτό. Αυτά μύριζαν διαφορετικά, όταν τους έκανα τσιμπούκι αυτοί αμέσως λένε "Ωραία μυρίζεις μανάρα μου" και τέτοια. Δεν καταλάβαινα μετά κατάλαβα ήταν το ταμπάκο, καπνός. Και μετά τελείωναν πάνω μου τους έδινα και ένα από τα τσιγάρα και έκανα τράκα κάμελ. Τι είναι αυτό; Κάμαρα; *Παύση* Μια φορά ένας ήθελε να κάνω στρίπτιζ όσο με έβγαζε βίντεο, μια τέτοια είχε…

Αννίτα: Τι έκανες;

Ζάνα : Έδωσε κάτι παραπάνω.. και είπα μάλιστα κύριος! Τι βλέπεις; Εγκλήματα; Μαρέσει το σειρά αυτό… Πλάκα έκει. Α ρε Αννίτα. Κάτσε λίγο.

Αννίτα: Τι έγκινε;

Ζάνα: Θέλω να μιλήσω.

Αννίτα: Εδώ; Έλα από το σπίτι Να σε κάνω πιροσκια. Ντουλεύω.

Ζάνα : Θέλω να με βοηθήσεις.

Αννίτα : Τι έγκινε; Πάλι;

Ζάνα: Έμπλεξα άσχημα. Μι κυνηγάνε.

Αννίτα : Ποιοι;

Ζάνα : Εκεί που δουλεύω..

Αννίτα: Τεν Καταλαβαίνω. Τι έκινε; Τάσος;

Ζάνα: Έφυγα από κύριο Τάσος, δεν μας πλήρωνε καλά. Μετά αυτός δουλεύει και με άντρες.

Αννίτα : Άντρες;

Ζάνα: Ζυναίκες με πουλί. Είναι πιο φτηνές. Πολλοί τις προτιμάνε. Έφυγα , δεν έβγαινε το δουλειά… Τη μεροκάματο. Πήγα στη κύριο Ζώρα. Μοναστηρίου. Μια αποθήκη την έκανε μπουρντέλο. Μου δινε διπλός. Κύριος Ζώρας ήτελε να κάνω και άλλα.

Αννίτα: Κι άλλα;

Ζάνα : Ναι σαν να πρέπει εσύ όχι μόνο το να καταρίζεις εδώ μέσα, να τους σκουπίζεις και κώλο. Ήτελε βίτσια, να κάτομαι. Να δίνω κώλο το πιο λίγο. Εγώ κάνω νορμάλ πρόγκραμμα του λέω. Μόνο. Μου βαζει μέσα μεθυσμένους. Έτρωγα ξύλο.

Αννίτα: Σε έλεγκα, μη μπλέκεις με ταύτους…

Ζάνα : Άρχισε ξύλο, χοτρό ξύλο, μετά.. άστο.. να πουλήσει τσαμπουκά εμένα;

Αννίτα : Έρκεσαι κρατάς ρεπό μου;

Ζάνα: Μια τρίχα από τη μούνα μου είναι. Του ριξα μια γερή στη μπαλάκια του

Αννίτα : *Γελώντας* Αμάν Ζάνα , πωωω..

Ζάνα : Τα πήρε αλλιώς αυτός, φοβήθηκε μη δε κάνει τη παιδι, δε ξέρω, ούρλιαξε, φώναξε, λέει φύγεις από δω, δεν έχει τόσα μεροκάματος που σου χρωστούσα, λέω θα δεις τι τα πω για σένα στο κορίτσια…

Αννίτα : Έλα ντω. *Την αγκαλιάζει.*

Ζάνα : Και τώρα; Αννίτα με έδιωξαν αλλά πρόλαβα… τους τα πήρα και έφυγα Αννίτα, καπνός έγινα

Αννίτα : ρας; γκανταρεούλι!

Ζάνα : Πήρα είσπραξις και έγινα καπνός!

Αννίτα : Μπόζι! Μπλέξιμο.

Ζάνα: Αννίτα το εννοώ αλήτεια ή θα το σκοτώσω τη αρκίντι ή κλέψω το…

Αννίτα : Ψάχνουν; Κρύβεσαι; Πόσα λεφτά;

Ζάνα : 3 εκατομμυρία

Αννίτα : Τι; Πήρες τόσο λεφτός; Γκύρνα τα πίσω αυτός τα σε σκοτώσουν.

Ζάνα : Ας έρτουν. Έννοια σου Τεός βοήθησε. *Παύση* Νταβίτ που πήγε ξες;

Αννίτα : Βόλτα.

Ζάνα : Σίγουρα; Έτσι σου πε. *ΠΑΥΣΗ*. Νταβίτ τι δουλεία κάνει;

Αννίτα : Βάζει κλιματιστικός, έκει καλά λεφτά.

Ζάνα: Από κλιματιστικός σου πήρε κάμαρα; Ένα μήνα κλιματιστικός να τη έβαζε κάμαρα δε παίρνεις…

Αννίτα : Έκει αρρωστήσει γκια να φέρει λεφτά ντομ.

Ζάνα : Αρρωστήσει; Πουλάει μπραβιλίκι στη Κυριάκος.

Αννίτα : Μπραβιλίκι;

Ζάνα : Κλιματιστικός είναι τη βιτρίνα , από πίσω έκει κομπίνα με νταβατζήδες, προστασία. Θυμήθηκε τώρα ο κόσμος βάλει κλιματιστικός. Δεν είμαστε Ατήνα εδώ μπρε.

Αννίτα : Σταμάτα. Ρα γκιρς.

Ζάνα : Είτε νέο , γυμνασμένο τη αγόρι Νταβίτ και τον έκωσε δουλειά και με τη ευλογίες σου.

Αννίτα : Ντεν ξες , όλα με τα λέει ο Νταβίτ, δεν τα κανα τέτοιο πράμα.

Ζάνα : Τον είδα τη μπροστά μου. Ξες εβάλαν κάνει; Σπάσει έμενα ξύλο. Τα τα σκοτώσα τα καριόλια, δεν ήρθαν αυτοί! Έστειλαν τη παιντί, που να ξεραν!

Η Αννίτα πάει να της ορμήσει με ήχους

Ακουγεται κάποιος από μακριά : Αννίτα, όλα καλά;

Αννίτα : Ναι κύριος Σταύρος! (στη Ζάνα) Τώρα μην κουνηθείς!

Ακούγεται από μακριά : Ένα καφεδάκι όταν μπορέσεις…

Αννίτα : Ναι ναι τα το φτιάξω…

Ζάνα : Ήρεμα, εσύ εγκώ Νταβίτ είμαστε μαζί τελείωσε. 3 εκατομμυρία, 3 εμείς. Νταβίτ τα τους συναντήσει αύριο, τα πει ότι με κανόνισε και όταν ζητήσουν αυτοί λεφτάς, πάπαλα.

Αννίτα : Νταβίτ; Είπες Νταβίτ σκοτώσει άτρωπο; ατρώπους

Ζάνα : Όχι άτρωπο, σκουλήκια. Σκουλήκι Ζώρα - τη μύγα αυτός τη Κυριάκος. Σφίξε ντόντια, θα τα καταφέρεις. Δεν θα το κάνεις εσύ, εσύ απλά πρέπει να τη ξες το.

Αννίτα : Σκοτώσει άτρωπο;

Ζάνα : Σκοτώσει; Ηρέμα! Δεν τα σκοτώσει, ένα φάρμακο θα τους ρίξει, ούτε αίμα, ούτε τίποτα, τα κοιμητεί σα πούλακος. Πήγα πήρα. Αυτό θέλω να κάνεις: να δώσεις. Μετά νομίζουν όλοι είκανε λογαριασμούς τη μετάξυ τους.

Αννίτα :Ας έρτει… Τρέλα είστε… Ντεν έκουμε ντίναμι εντώ…. Ποτε έρτει; Κάτομαι και ακούω τόσην ώρα

Ζάνα : Πάει πάρει φάρμακος τώρα.

Αννίτα : Ο Τεός είναι Μεγκάλος! Γκω κει πιστεύω, τη καντήλι ανάβεις;

Μπαίνει ο Άστεγος. Η Αννίτα τον βλέπει.

Αννίτα (στη Ζάνα) : Σου είπα εγκώ; Ο Τεός είναι Μεγκάλος.

Ζάνα : Ευτυκώς άτεη!!(στον άστεγο) Ήσουν έξω εσυ;

Αννίτα : Έξω;

Ζάνα : Ναι δεν τι έχεις δει; Εδώ βλέπω συνέχεια εσένα. Τραγουδάς; Συ είσαι.

Άστεγος : Ενοχλώ;

Ζάνα : *της κάνει σήμα* Πάω, αυτό που σου πα κάνεις! Θα έρθω ξανά, μίλα Νταβίτ.

κάνει να φύγει. Γκια τα παιντιά στα φανάρια…

Φεύγει.

Αννίτα : Σα-μπεντ-νι-ε-ροντ, ντγες χαλ-χι αρ α-ρις. Τι τες και συ;

Άστεγος : Δεν θέλω λεφτά. Με έπιασε η κοιλιά μου…

Αννίτα : Τι έφαγκε;

Η Αννίτα πάει κοντά να δει τους μώλωπες στο πρόσωπο του Άστεγου.

Άστεγος: Ένα κουλούρι είχα βρει στα σκουπίδια. Μάλλον δεν ήταν καλή ιδέα… Συγγνώμη για πριν…

Αννίτα : Μείνε φέρω μπενταντίν!

Η Αννίτα πάει να του φέρει μπεταντίν από το φαρμακείο που έχει σε ένα ντουλάπι.

Άστεγος: Ξες… Δεν έπρεπε… Λάθος στιγμή έγινε όλο αυτό…

Αννίτα : Ήτελες λεφτά; Άμα κρειάζεσαι κάτι, ζητάς... Γκω ζήτησα ντουλειά πήρα, Κυριάκος ζήτησε γκυναίκα πήρε, εσύ ζήτησες λεφτά…

Άστεγος : Εσύ ζήτησες σεξ….

Παύση

Αννίτα: Ζάνα που σε ξέρει;

Άστεγος : Ποια;

Αννίτα : Ζάνα αυτή πριν εντώ. Ζάνα όνομά της.

Άστεγος : Από που είναι;

Αννίτα : Σ' αρέσει; Ωραία γκυναίκα!

Άστεγος : Δεν ξέρω.

Αννίτα : Γυναίκα ωραία ντεν είναι;

Άστεγος : Μπορεί.

Αννίτα : Μην ντρέπεσαι εσύ. Τραγουδάς; Ζάνα είπε τραγουδάς.

Άστεγος : Ναι.

Αννίτα : Πες τραγούδι!

Άστεγος : Δεν είμαι μαϊμού.

Αννίτα : Πω εγκώ;

Άστεγος : Πες

Αννίτα : *Γελάει* Τα πω: Σακβάρλις σαπλάβς βεζέμπντι,

Βερ βνάχε, ντακαργκουλικό!

Γκουλαμοσκβνίλι βτιρόντι,

Σάντα χαρ, τσέμο Σουλικό;

Εκάλσι βάρδι σεβνίσνε,

Όμπλαντ ρόμ αμοκουλικό,

Γκουλής παντσκαλίτ βκίταβντι,

Σέν χόμ άρα χάρ Σουλικό;

Όσο η Αννίτα το τραγουδάει στη μέση του κομματιού ο Άστεγος μπαίνει να της κάνει δεύτερες. Η Αννίτα τελειώνει τη δραστηριότητα με το μπενταντίν.

Άστεγος : Το ξέρω.

Η Αννίτα κοιτάζει τα χέρια του να δει ίχνη από βελόνες.

Άστεγος : Ξες τι είμαι; Ξες που λένε είμαι το μαύρο πρόβατο;

Αννίτα : Πρόβατο; Εσύ τες πρόβατα; Γκαρ-κβνι-λι!!

Άστεγος : Άστο… Δε γαμάω πρόβατα, ναι;

Αννίτα: Μάνα σου ντεν είμαι… Τα ρκεσαι να κάνεις μπάνιο.

Άστεγος : Ευχαριστώ πολύ.

Αννίτα : Αρκεί να μην μου φέρεις φίλους σου εντώ, γκάιγκε;

Άστεγος: Γκάιγκε. Το ονομά σου; Το όνομα σου δεν ξέρω !Ρα γκ-κβι-α;

Αννίτα (γελάει) : Ξες γκεωργκιανά;

Άστεγος: Μόνο αυτό!

Αννίτα : Με κβία Αννίτα.

Άστεγος : Με κβία Βασίλης.

Αννίτα : Πες μου ζωή σου… Πόσο καιρό κάνετε αυτό;

Άστεγος : Πόσο καιρό;

Αννίτα : Ντρόμο.. Ήρτες… Από πότε…

Άστεγος: Απο πάντα… πολλές φορές ζωγραφίζω στο κεφάλι μου. Δε ζωγραφίζω το κεφάλι μου γιατί αυτό θα ήταν δύσκολο να γίνει…

Βλέπει το ξεχασμένο τηλέφωνο της Χρύσας

Ξες από τηλέφωνα;

Αννίτα : Ναι!

Άστεγος : Όχι από εκείνα με το καλώδιο. Που τα συνδέεις στο σπίτι σου. Από κινητά τηλέφωνα, αν ξες.

Αννίτα: Κωρίς καλώντιο; Τι τα σκεπτείς άλλος… άτρωπος απίστευτοςς…

Άστεγος: Έχει λίγο καιρό που βγήκαν τα κινητά. *Της το δείχνει*

Αννίτα : Μπάσταρντο.

Άστεγος : Τι έπαθες;

Αννίτα : Μη σκοτώσεις εμένα, Αννίτα κάνει ό,τι θες

Άστεγος : *ειρωνικά* Ναι μου αρέσει να σκοτώνω ανυπεράσπιστες Γεωργιανές.

Αννίτα : *σχεδόν φωνάζοντας* Εσμάκι, άστο κάτω τα φωνάξω κύριος Σταύρος.

Άστεγος : Ηρέμησε. Άκου. Εγώ είμαι τζιμάνι στις τεχνολογίες. Λάμπες,γκαζάκια, μοτέρ αυτοκινήτων. Τα πάντα φτιάχνω. Και δω δηλαδή αν έχετε θέμα με τίποτε βοηθάω. Παίρνω μπαναμά, τουλάχιστον να φύγει η πείνα. Ακόμα τα σουβλάκια μπορούμε να τα φάμε.. Τι λέγαμε; Ναι για κινητά τηλέφωνα… Τα κινητά τηλέφωνα. Αυτό είναι ένα κ ι ν η τ ο τ η λ έ φ ω ν ο, γκάιγκε; Να το ! Δεν το βρήκα στα σκουπίδια, εδώ το βρήκα: όποιος ψάχνει χρυσό το βρίσκει στον υπόνομο. Μάλλον θα πεσε σε κάποιον. Ξές πόσο κάνει ένα τέτοιο; 200.000 το λιγότερο ! Και κάνει ό,τι και το σταθερό τηλέφωνο, τελεφόνι. Μόνο που το παίρνεις μαζί σου. Το κάνεις ό,τι θες. Το φορτίζεις…

Αννίτα : Φορτίζεις..;

Άστεγος : Ποιον θα ήθελες να πάρεις τώρα τηλέφωνο;

Η Αννίτα βγάζει την κάμερα.

Αννίτα : Τέλω να στείλω ένα βίντεο πίσω πατρίδα. Αν ξες πως γκίνεται. Τι κουμπί πρέπει να πατήσω… Και μετά κάνε ντουλειά σου…

Άστεγος : Δεν μπορώ…

Αννίτα : ουβαργκίσι

Άστεγος : Για να σε βοηθήσω πρέπει να είμαι εδώ μαζί σου! χρειάζεσαι κάποιον να στο κρατάει.

Αννίτα : Έτσι κάνουν τηλεόραση; Γκιατί εγκώ τέλω αυτό που κάνουν εκεί.

Άστεγος : Έτσι κάνουν και χειρότερα.

Αννίτα : Μετς μσακχιόμπι γκαβχίμπι.

Άστεγος : Ξες τι να πεις;

Αννίτα : Ποτέ ντεν τα μαι έτοιμη, οπότε τράβα…

Ο Άστεγος ξεκινάει τη βιντεογράφηση.

κείμενο στα γεωργιανά :

Σένι Ανίκο βαρ! Γκαχσόνβαρ, χο τσέμο Γκιόργκι? Ρόγκορ άρις σακμεέμπι? Σούλ σιαχλεέμπς βούκουρεμπ ντα, σουκι γκάκβτ, τσκάλι? Νταβίτμα σλάβλα νταιτσκό σασλάβλεμπέλσι, ακ κάργκι ουνιβερσιτετεέμπι ντα σασλάβλεμπλεέμπι άρις, γκβεχμαρεμπιάν... Σένμα ντιντασβίλμα Νίκομα τσβένς σβίλς τζαλιάν νταέχμαρα τσέμο σικβαρούλο. ουτχρά σάντ τσασούλικο σάμουσαοντ, κονντιτσιόνερεμπζε μουσαόμπς κάργκ σάμουσαοζε. Κάμερατς ιτσιντα ρο βίντεοτι γκβνάχο. Πούλμανιτ τώρα βερτς γκαβιγκέμπτ ντρο ρόγκορ γκάβα. Γκιτχάρι ρο μπανβσ σλάβλα ουκβάρς, χο? Τσέμ τσερίλεμπς γκεμπούλομπ? Νταβίτι κασετάζε τσαγκιτσέρς ες νάχο τσιλιβιζορσι. Μιχάρι ρο τσιλιβιζόρι ιτσιντε. Γκάμαγκρμπ τσέμο Γκιόργκι, τσβένη τσχοβρέμπα τζερ κιντέβ τσίν άρις… Φοτοέμπς ράτομ αρ άγκζαβνι? Τσερίλεμπταν ντα αμανατεμπτάν ερτάντ φοτοέμπι γκαβιτσκιρντά... Τσβένη ζιτιουνι ελιές μικβάρς, μάγραμμα σένι φοτοέμπι ούπρο μίντα. Κιντέβ γκάκβς τσβέρι? Σιγκαρετιτ γκακβιτλεμπούλι γκάκβς? Ιτσι ρο τσεβ… Μοίτσάντε ντα τσαμοβάλτ, σακμεέμπς νταβάλουγκεμπτ ντα τσαμοβάλτ. Νταβίτσας ούντα, άρις ρά ρο αρ γκελάπαρακεμπα... Γκαουμπρτχιλντι! Φουλι του γκίντα αρ მოგράιντσε, μασεβνέ ντα γκαμογκιγκζάβνι. Νίκοτς μογκβτσεμς. Γκκότσνι τσέμο Γκιόργκι, σχβα ντρος κασετάσι αλουμίνσι γκαχουέουλ χινκάλς γκαμογκιγκζάβνι ρομέλιτς γκιγκβάρς!

μετάφραση στα ελληνικά:

Είμαι η Ανίκο σου! Με θυμάσαι, έτσι γκιόργκι μου; Πώς πάνε εκεί τα πράγματα; όλο τις ειδήσεις βλέπω και τρομάζω, έχετε ρεύμα, νερό; εδώ έχουμε από όλα: ο Νταβίτ ξεκίνησε μαθήματα σε σχολή, εδώ έχουνε καλά πανεπιστήμια, σχολές και μας βοηθάνε… ο ξαδερφός σου ο Νίκος τον βοήθησε το γιο μας πολύ αγάπη μου, του είπε και που να πάει να δουλέψει, κάνει κλιματιστικά σε μια καλή δουλειά. Να πήρε και κάμερα να μας βλέπεις και από το βίντεο, με το πούλμαν τώρα ούτε θα καταλαβαίνουμε πώς περνάει ο χρόνος. Σου χω πει του αρέσουν τα γράμματα του παιδιού μας, ε; Στο είπα; Τα γράμματα μου τα παίρνεις; Ο Νταβίτ θα σου το κάνει κασέτα αυτό να το βλέπεις στην τηλεόραση; Μου είπες ότι πήρες μια τηλεόραση ε; Κράτα γερά Γκιόργκι μου, η ζωή μας έχει ακόμα πολύ… Ήθελα να στο πω και τις προάλλες, καμία φωτογραφία δεν στέλνεις… τι έχεις πάθει; μαζί με

τα γραμματά σου, τα δέματα ξεχνάς τις φωτογραφίες… Αγαπώ τις ελιές μας, αλλά θα θελα πιο πολύ τις φωτογραφίες σου, έχεις ακόμα τα μούσια σου; είναι κίτρινα από το τσιγάρο; Όχι καπνίζεις το ξέρω, καπνίζεις, αποκλείεται να το έκοψες… ότι και να υποσχέθηκες είμαι σίγουρη ότι το συνεχίζεις… Κάνε υπομονή θα ρθούμε, να πάρουνε τα πράγματα μια σειρά και θα ρθούμε και ο Νταβίτ το θέλει, άσχετο που δεν σου μιλάει… Δεν με πειράζει που δεν τα πάτε καλά, εδώ στην Ελλάδα δεν τα πάνε καλά τα παιδιά με τους πατεράδες τους, ε; θα τα πάτε εσείς που δεν μιλάτε… Δεν ξέρω και πόσο χρόνο έχω με αυτό το μαραφέτι… Να προσέχεις πολύ! Και αν θες και άλλα λεφτά να μην το σκέφτεσαι καθόλου… Αμέσως γράψε μου να στα στείλω, και ο Νίκος θα μας δώσει αν χρειαστούμε λίγα παραπάνω είναι καλός άνθρωπος ο κύριος Νίκος, πολύ καλός…. Σε φιλώ, γκεόργκι μου και την άλλη φορά που θα σου στείλω κασέτα θα σου χω και μέσα στο αλουμινόχαρτο το χινκάλι που σου αρέσει…

Ο Άστεγος κλείνει το κουμπί εγγραφής της κάμερας. Χωρίς σκέψη, ψάχνουν να δουν αν μπορεί να δει αυτό που κατέγραψε. Συνειδητοποιεί ότι δεν φοράει τη βέρα της, λόγω δουλειάς. Ο Άστεγος ξαναστερεώνει την κάμερα και ξεκινάει πάλι από την αρχή.

ΣΚΗΝΗ 3

Η Αννίτα καθαρίζει με το λάστιχο και το Τ. Βλέπει τη Ζάνα. Με το που τη βλέπει σταματάει.

Αννίτα : Τι έγκινε; Σε μπρήκαν;

Ζάνα : Όχι κάτι πολύ χειρότερος. Ήρτε με βρήκε Ασλάν.

Αννίτα : Έγκινε κάτι στη μπουρντέλο;

Ζάνα : Όκι και γω αυτό τη νόμιζα. Νταβίντ ντεν είναι καλά..

Ζάνα : Είναι σοβαρά νοσοκομείος. Δεν ξέρω τι έγινε, τράκα με τη μηχανάκι ίσως ;

Αννίτα : Ε; Τι;

Ζάνα : Ντεν είναι ασφαλές εγώ πάω κει. Αν με δει τη Ζώρα, τη Κυριάκος ντεν τα φύγκω ζωντανή.

Αννίτα : Σβόρτα! Που τον έχουνε;

Ζάνα : Τη αχίπα!

Αννίτα : ΑΧΕΠΑ λες;

Ζάνα : Ναι αυτό!

Η Αννίτα βάζει τα κλάματα.

Αννίτα : Ντεν μπορώ αφήσω πόστο. Πρέπει περάσουν 4 ώρες. Κλείσω.

Ζάνα : Αφήσεις σημείωμα; Έχει άλλο τη δρομολόγιο;, κανείς δε προσέχει.

Αννίτα : Τα μείνεις εντώ, πάρε βάλε τη ποντιά μου.

Ζάνα : Τι λες; Με βύζο έξω σερβίρω;

Αννίτα : Βγκάλε ρούκο… Συγγνώμη.

Αγκαλιάζονται. Η Ζάνα φοράει την ποδιά και τα ρούχα της Αννίτας. Η Αννίτα φεύγει φορώντας τα ρούχα της Ζάνας.

ΣΚΗΝΗ 4

Η Χρύσα και ο Κυριάκος κάνουν στάση στο δρόμο προς τη Θεσσαλονίκη.

Χρύσα : Όχι δεν νομίζω… Δεν το έβγαλα στη μάνα μου. Θα το θυμόμουν.

Κυριάκος : Δεν θα το πήρες ποτέ από το σπίτι, και γω έτσι την πατάω και το ξεχνάω.

Χρύσα : Το πήρα σίγουρα, έχω τη νταντά στο σπίτι!

Κυριάκος : Να γυρίσουμε πίσω. Να πάμε στη μάνα σου;

Χρύσα : Ξαναπάρε με!

Ο Κυριάκος παίρνει τηλέφωνο το Χρύσα.

Κυριάκος : Καλεί…

Χρύσα : Να δεις θα μου το σούφρωσαν!

Κυριάκος : Ποιος να το σουφρώσει;

Χρύσα : Πώς γίνεται μια γκουμούτσα να και να μην το βρίσκω;

Κυριάκος : Τίποτα.

Χρύσα : Σε ευχαριστώ, σε ευχαριστώ πάρα πολύ, δηλαδή αλήθεια…

Κυριάκος : Δε χρειάζεται να ευχαριστείς για τίποτα.

Χρύσα : Πώς; Σε έβαλα σε τόση ταλαιπωρία, μου έκανες κανονικά τον ταξιτζή μετά με περίμενες να τελειώσω τη δουλειά μου…

Κυριάκος : Ήθελα να δω και γω ένα φίλο, οπότε έκατσε μια χαρά. Που να μπλέκεις τώρα με τα τρένα…

Χρύσα : Θα σκάσω… Αν δεν το βρω…

Κυριάκος : Πάντως εγώ το πήρα το δώρο μου!

Χρύσα: Πρόλαβες και πήγες σε εκείνο το ζαχαροπλαστείο;

Κυριάκος : Το καλύτερο ζαχαροπλαστείο το χω μπροστά στα μάτια μου.!

Χρύσα : Να μην με στρίμωχνες κιόλας….

Κυριάκος : Πήρα το τηλέφωνο που χρειαζόμουνα.

Η Χρύσα σαν να παθαίνει ξαφνικά αναλαμπή

Χρύσα : Έλα δώστο.

Κυριάκος : Τι να δώσω;

Χρύσα : Το κινητό έκανες όλο αυτό για να πάρεις τον αριθμό μου, τώρα όμως δώστο, κομμένα τα αστειάκια.

Κυριάκος : Μεγάλη ιδέα έχεις για τον εαυτό σου. Άμα σε έπαιρνα δεν θα ακουγόταν;

Χρύσα : Μπορεί να του έβγαλες την μπαταρία.

Κυριάκος : Ντεντέκτιβ Χρύσα το μεσαίο σου όνομα; Σκέψου που το είδες τελευταία φορά;

Χρύσα : Πάμε στο σταθμό μήπως το άφησα εκεί;

Κυριάκος : Καλή ιδέα!

Ο Κυριάκος της κάνει νόημα. Του έρχεται ένα sms στο κινητό του.

Κυριάκος : Όχι ρε μαλακισμένο… Ρε το μαλακισμένο.

Χρύσα : Τι έγινε;

Κυριάκος : Έγινε τσαμπουκάς στο μαγαζί. Ένα παλικάρι είναι στο νοσοκομείο.

Χρύσα : Που είναι; Σου παν να πας;

Κυριάκος : Ναι πρέπει να πάω, δεν έχει κανέναν.

Χρύσα : Τι με κοιτάς; Πάμε!

Κυριάκος : Και το κινητό σου;

Χρύσα : Που τον έχουνε;

Κυριάκος : Στο ΑΧΕΠΑ.

Χρύσα : Ωραία στο δρόμο σου είναι . Θα με αφήσεις και θα συνεχίσεις.

Κυριάκος : Χρύσα…

Χρύσα : Έλα

Κυριάκος : Αν σε έπαιρνα τηλέφωνο, ας πούμε αύριο θα μου το σήκωνες;

Χρύσα : Τι εταιρεία έχεις;

Κυριάκος : Παναφόν

Χρύσα : Μπορείτε να με πάρετε με δεν θα χρεωθείτε πολύ!

Η Χρύσα και ο Κυριάκος πηγαίνουν στο αυτοκίνητο.

ΣΚΗΝΗ 5

Ο Κυριάκος μόνος του στις τουαλέτες. Μπαίνει η Αννίτα ντυμένη με τα ρούχα πεζοδρομίου της Ζάνας.

Κυριάκος : Που ήσουνα Αννίτα; Σε έψαχναν οι πελάτες σου!

Αννίτα : Κύριος Κυριάκος! Γκίνατε στατερός πελάτης. Γκιατί ντε φτιάκνεις μόνο σου το καφές;

Κυριάκος :Κουκλάρα μου έγινες!

Αννίτα : Ντεν καταλαβαίνω. Περιμένατε ώρας;

Κυριάκος :Ο Σταύρος έφυγε…

Αννίτα : Έγκινε κάτι - έπρεπε φύγκω…

Κυριάκος : Και έτσι άφησες τη δουλειά σου; τι θα πει το αφεντικό σου.

Αννίτα : Κυριάκος…

Κυριάκος : Πάλι καλά που δεν ήρθε όσο ήμουνα εδώ δηλαδή.

Αννίτα : Πέρασε άλλος;

Κυριάκος : Όχι, ποιος να περάσει- ίσα ίσα τέτοια ώρα είναι καλύτερη. Τόσο καιρό λάθος ώρα ερχόμουνα.

Αννίτα : Νταγκβιτσιρες!

Κυριάκος : Έχει μια ησυχία τέτοια ώρα. Η Χρύσα σε βρήκε;

Αννίτα : Ποια Χρύσα;

Κυριάκος : Η κοπέλα που ήταν εδώ και την πήγα Σίνδο, έχασε το κινητό της.

Αννίτα : Όκι. Δεν βρήκα κάτι.

Κυριάκος : Τέλος πάντων. Πρέπει να τα πούμε.

Αννίτα : Είναι ντουλειά μου, και πρέπει αλλάξω. Πρέπει μπρω ρούκα μου.

Κυριάκος : Δεν θα σε παρεξηγήσει κάποιος, έχεις κάνει και χειρότερα..

Αννίτα : Τι εννοείς; τσέμι γκούλι

Κυριάκος : Ξέχασες τον άπλυτο που κουβαλάς εδώ μέσα;

Αννίτα : Είκε… Έκει ανάγκη μας..

Κυριάκος : Ε πες το ρε Αννίτα ότι τον γούσταρες! Να τον καβαλήσεις ήθελες!

Αννίτα : Κος Κυριάκος μην μιλάτε έτσι!

Κυριάκος : Ντάξει συγγνώμη, να κάνετε ένα ωραίο ερωτικό παιχνίδι τότε, καλύτερα; Τον πήγες σπίτι σου; Αυτός να σε πήγε σπίτι του λίγο δύσκολο…

Αννίτα : Ναι.

Κυριάκος : Α μουχρίτσα… Γι' αυτό άργησες; Πηδιόσουνα με το αστέγι;

Αννίτα : Ναι.

Κυριάκος :Και άμα το μάθει ο Δαυίδ;

Η Αννίτα δεν μιλάει

Κυριάκος : Είστε πολύ διαφορετικός κόσμος ρε Αννίτα εσείς οι ξένοι. Πολύ μα πάρα πολύ διαφορετικός ρε συ. Παλεύουμε εκεί να σας αφομοιώσουμε.

Αννίτα : Αφεμοίωστατι;

Κυριάκος : Άστο, λέω, παλεύουμε να γίνετε ένα με μας : ένα σώμα όχι χέρι εδώ, πόδι εκεί, κεφάλι αλλού, να γίνουμε ένα σώμα. Αλλά δεν θέλετε και πολύ, να σου πω, νομίζω εσείς φταίτε και να με συγχωρείς. Δουλειά μας παίρνετε, χαρτιά παίρνετε, λεφτά βγάζετε, γεννοβολάτε, μαθαίνετε γλώσσα, τα πάντα όλα, μέχρι και τις Εκκλησίες τις δικές σας θα σας κάνουν, τι άλλο θέλετε; Αλλά το μυαλό εκεί… εκεί…

Αννίτα : Ντεν έκω κρόνο κουβέντα..

Κυριάκος : Κοίταξε με στεναχωρεί ο μικρός, γιαυτό ήρθα κιόλας..

Αννίτα : Αλήτεια; Σε στεναχώρησε Νταβίτ; Για πες…

Κυριάκος : Ναι δεν ξέρω τι παιρνάει εφηβεία- αρχιδία, δεν ξέρω, δεν έχω και παιδιά για να ξέρω, αλλά … πώς να το πω ρε Αννίτα..

Αννίτα : Πες το …

Κυριάκος : Λίγο να με ακούει..

Αννίτα : Που ντεν ακούει;

Κυριάκος : Ντεν ακούει! Έπρεπε να βάλουμε ένα κλιματιστικό σε μια αποθήκη. Νόμιζα το θυμόταν, του είχα πει πήγαινε και περίμενε με. Ευτυχώς τον είδα μόλις έβγαινε από δω, με το που τον είδα κατάλαβα ότι ούτε που το θυμόταν.. Είναι σοβαρά πράγματα αυτά;

Αννίτα : Ξεκασε;

Κυριάκος : Ξέχασε, αλλά τα λεφτά να τα πάρει στην ώρα τους ποτέ δεν ξεχνάει… Μου λέει ενημέρωσε ότι θα αργήσω πάω να πάρω τα εργαλεία και έρχομαι. Που έχει μπλέξει ο μικρός;

Αννίτα : Όκι… Ποτέ… Εμείς καρτβέλοι…

Κυριάκος : Ναι , ντάξει γιατί είναι πολύ περίεργο, τον είδα και αναστατωμένο, δεν έχω και παιδιά να ξέρω…

Αννίτα : Ήρτες να μου πεις παιντί μου που ξέχασε ντουλειά σου;

Κυριάκος : Στο λέω γιατί ο γιος σου κάτι πήρε δεν εξηγείται, έπεσε από την σκάλα την ώρα που πήγε να στερεώσει τη μονάδα…

Αννίτα : Απο σκαλί;

Κυριάκος : Σκάλα ολόκληρη..Ο γιος σου είναι σοβαρά στο νοσοκομείο πρέπει να πας να τον δεις. Γιαυτό ήρθα.

Αννίτα : Που ήσουν; Όταν έγκινε αυτό που ήσουν;

Κυριάκος : Δεν ήμουν εκεί.

Αννίτα : Τέλω στοιχεία!

Κυριάκος : Άσε με να σου εξηγήσω..

Αννίτα : Όκι, εσύ κύριος Κυριάκος ντεν ξες τι είναι να είσαι εντώ, τι είναι ντιμόσιο, ντιμόσιο υπηρεσία, εγκώ που ξέρω άμα με αφήσουν αν ντω γκιο μου..

Κυριάκος : Συγγενείς εδώ δεν έχετε;

Αννίτα :ΜΕ Κοροϊντεύεις;

Κυριάκος Συγγνώμη … Τι έπαθες; Δεν καταλαβαίνω.

Αννίτα : Ντε κρειάζεται να περιμένεις εφκαριστό, μπορείς φύγκεις. Φύγκε

Κυριάκος : Δεν είναι τόσο απλά τα πράγματα, ότι σου είπα τώρα εδώ πρέπει να μείνει μεταξύ μας, γκάιγκε; όλα αυτά τα ξέρουμε εγώ εσύ δαυίδ και ο κύριος με το κλιματιστικό.

Αννίτα : Πώς λένε;

Κυριάκος : Ποιον;

Αννίτα : Κύριο με κλιματιστικός πώς λένε;

Κυριάκος : Τι σε νοιάζει;

Αννίτα : Τέλω ξέρω.

Κυριάκος : Άκουσε με κανείς δεν πρέπει να μάθει, θες να μπλέξεις με τις άδειες ε; Ανασφάλιστο δουλεύει το παιδί σου, θέλεις να το στείλουν πίσω στα γκουλάγκ γυναίκα μου; Κράτα το στοματάκι σου κλειστό, αυτό σου λέω μόνο. Κάτι φίλους βοηθάω. Μέχρι εκεί. Και αφού υπάρχει ανάγκη. Κατάλαβες; "Από τον ιδρώτα των άλλων εμείς βγάζουμε ψωμί". Τι κοιτάς; Θυμήθηκες τον "υπαρκτό σοσιαλισμό"; Όχι τον υπαρκτό ιδρώτα, εννοώ. Τι έλεγα; Ναι. Όλα το ξες γίνονται μαύρα και στη ζούλα για να βοηθιόμαστε όλοι μας και γω αλλά κυρίως ο Δαυίδ. Για αυτό και έτρεξε να πάει να βάλει το κλιματιστικό. Θα πήγαινε βραδιάτικο να το βάλει μέσα στα σκοτάδια; Στα λέω όλα αυτά για να ξες ότι εγώ είμαι καθαρός απέναντί σας. Του βρήκα δουλειά, τώρα κάνει λιγότερες βάρδιες. Δεν είναι λίγα αυτά τα πράγματα. Έτσι θέλω να κάνεις και συ. Όπως σου ξηγήθηκα, θέλω να μου

ξηγηθείς. Σου μιλάω σαν Έλληνας προς μια Γεωργιανή που την έχω υπό την προστασία μου. Δεν θέλω μπλεξίματα με αστυνομίες κατάλαβες. Ούτε αναφορές, ούτε πώς έγινε, ούτε μαλακίες από δω και από κει. Ο μικρός ακόμα και να θέλει να πει τίποτα αν του μιλήσεις εσύ θα μαζευτεί. Έτσι δεν είναι;

Αννίτα : Κυριακός…

Κυριάκος : Τώρα οι άλλοι παρατρεχάμενοι, τι να σου πω, δικοί μας άνθρωποι είναι

Αννίτα : Ήρτες να μπάλεις κέρι;

Κυριάκος : Συμβαίνουν αυτά. Αν δεν το πάθαινε εκεί, θα το πάθαινε πάνω στη μηχανή.

Αννίτα : Πινταράστι!

Κυριάκος : Έχει δίπλωμα; *σκαλώνει λίγο* Πώς με είπες; Παιδεραστή;

Αννίτα : Πούστη είπα.

Κυριάκος : Παιδεραστή με είπες.

Αννίτα : Πινταράστι στα γεωργιανά σημαίνει πού….

Κυριάκος : Πουτάνα. Βρήκατε το μήνα που τρέφει τους 11 και θέλετε να φάτε με χρυσά κουτάλια μου φαίνεται. Που ξέρω εγώ ότι δεν μου την είχατε στημένη, μάνα και γιος;

Αννίτα : Που; εκεί που έστηνες στο γιο μου;

Κυριάκος : Τι λες;

Αννίτα : Τι λέω; Σου ντωσα γκιο μου και συ τον έκανες νταβατζή! Ποια κλιματιστικά μπόζο; Ποια κλιματιστικά; Πήρες Νταβίτ και τον έβαλες σκατά.

Κυριάκος : Σαν και σένα δηλαδή.

Αννίτα : Σκάσε Κυριάκος! Σκατά μυρίζει στόμα σου. Τέλεις ρίξεις και γκόμενες.

Κυριάκος : Αρκετά σας έδωσα! Και αυτός και συ που τα παιρνες μια χαρά όταν ερχόμουνα εδώ. Τι θες για να ησυχάσεις να σε πηδήξω;

Η Αννίτα ρίχνει κουβά με το νερό στο πάτωμα.

Αννίτα : Κατάρισε. *Παύση.* Και άλλαξε νερό. Μέκρι να βλέπεις μούρη σου πάτωμα.

Κυριάκος : Ξες; Θα σου φανεί περίεργο. Αλλά θα το κάνω. Όλη μου τη ζωή, μακάρι και για το υπόλοιπό της, δεν έχω δουλέψει ποτέ. Ούτε μια πραγματική ώρα. Πάντα έβαζα τους άλλους. Ας είναι καλά το ανατολικό μπλοκ, φύσηξε ο άνεμος και σας έφερε εδώ, όλα τα ορφανά του Στάλιν μαζεμένα. Έρχομαι.

Ο Κυριάκος πάει να αλλάξει το νερό. Ακούγεται η βρύση δυνατά και μια κραυγή.

Κυριάκος : ΑΝΝΙΤΑΑΑΑΑΑΑ… !

Μπαίνει η Ζάνα σοκαρισμένη με ένα μαχαίρι.

Αννίτα : Ζάνα! Είσαι καλα;

Η Αννίτα τη βάζει να κάτσει και κοιτάζει αν είναι καλά.

Ζάνα : Θα σι σκότωνει, θα σι σκοτώνει αυτός, μπλιετ.

Η Αννίτα την αγκαλιάζει.

Ζάνα : Μην τη λερωθείς…

Η Αννίτα κάνει ένα νεύμα.

Ζάνα : Να πάμε να δούμε Νταβίτ νοσοκομείος, νταβίτ είναι νοσοκομείος, πάμε να δούμε νοσοκομείος, ποιο νοσοκομείος, δεν θυμάμαι, Αννίτα είναι καλά;

Η Αννίτα ξεσπάει σε λυγμούς.

Ζάνα : Να μην μας δει κύριος Σταύρος, εγώ φταίω, εσύ μπλέξιμο, εγώ φταίω, εσύ μπλέξιμο, μπλέξιμο, ξανά μπλέξιμο

Η Αννίτα κάνει νεύμα.

Ζάνα : Πάρε λεφτά χειρουργείος, πάρε λεφτά… όλα λεφτά.. Νταβίτ πάρει 3 εκατομμυρία…

Η Αννίτα της κάνει νόημα να σωπάσει.

Ζάνα : Πρέπει φύγουμε, πρέπει φύγουμε, πρέπει φύγουμε από δω…

Η Αννίτα την ξεντύνει.

Ζάνα : Ένα τσιγάρος, ένα τσιγάρος τέλω πατρίδα, τέλω απολλόνια τσιγάρος, τέλω να.. ας μην… ποτέ… Εγώ μόνο νορμάλ πρόγραμμα, μόνο νορμάλ πρόγραμμα, από πάνω από κάτω ,κόκκινο , κόκκινο κραγιόν είναι, αίμα είναι … αίμα… νορμάλνι νορμάλνι , λέζε λέζε , να κτυπούσε αρκιντιάς , κέφαλος , μακαίρι , που μακαίρι… γιατί μακαίρι…

Η Αννίτα ανοίγει την τηλεόραση στο φουλ, της δίνει ένα τσιγάρο και βάζει τα ρούχα της.

ΣΚΗΝΗ 6

Η Χρύσα στην Αστυνομία.

Χρύσα : Το φαντάζεστε πόσο δύσκολο είναι για μένα αυτό; Με υποχρεώνετε πάλι να ζήσω την ίδια κατάσταση, με υποβάλετε πάλι στα ίδια βασανιστήρια, αυτό το κράτος πότε δεν θα κάνει κάτι για μας… Είμαστε οι μόνοι που πληρώνουμε φόρους, που συντηρούμε τα πάντα, αυτήν την Κυρία εγώ τη συντηρώ… Ναι -κάνει βαρέα και ανθυγιεινά- αλλά η δουλειά της είναι στο δημόσιο.. Μια καρεκλοκένταυρη είναι, κάνω λάθος; Να τα πάρω από την αρχή; Εκείνη η μέρα ήταν κάπως περίεργη. Είπα να ξαναπάω από κει. Όχι δεν πήρα πρώτα την αστυνομία τηλέφωνο, τι θα μπορούσε να μου κάνει αν δεν είχα πρώτα τις αποδείξεις -καταλαβαίνετε. Πήγα από κει και τις βρήκα, μου τα ομολόγησαν όλα αμέσως! Τι να κρύψουν; Με τα ίδια μου τα μάτια έβλεπα την αλήθεια. Για μένα έχει πολύ μεγάλη αξία η προσωπική μου δικαίωση -καταλαβαίνετε. Να πληρώσουν. Είναι ικανές για όλα… Όχι την άλλη κοπέλα δεν την ήξερα… Αν κρίνω από το ντύσιμο της, θα έλεγα καμία του δρόμου! Να σαπίσουν στη φυλακή. Δεν είμαι ρατσίστρια, αλλά τελικά ποιοι είναι ικανοί για τέτοιες πράξεις, σας ρωτάω… Σας μιλάω για τεράστια αξία του κλεμμένου : είναι το καινούριο το Nokia το 5120.

ΤΕΛΟΣ